θρᾶσες.

Λυθάρ θρήσσας ἦν Ἀκάμας, Θρόος ἥρως, Ευ. Ἡ. Β.
ὅσσον ἐμήσατο θεὰς ἀγάρροος ἐνθάδ' ἔργει. 844-45

Ἐνθ' Ἀναμυκάδη Δηώρεα νῦν ἐνέδησεν. " " D
γεφυροδίω γὰρ ἐβάλω ἔσαρα σφυρὸν ὀμφιόεντι, 520
κοῦφον δ' ἐξέφερεν· βαῖνε δὲ θρῆσσ' ἄρα ἀνδρῶν,
Θρόος ἐυθρασύθυμος, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν ἐμπέδα
ἀμφοτέρω δὲ θεοῖσι γ' ὀγέα χάεν ἀναιδὲς
ἔχρι κόρυφοιν· ὁ δ' ὕσθιος κ' κοινὸν
κάστεον, ἄμφω χθὲς βίου ἐλάρωσε· τεθάσσας
δεινὸν ἀσσοῖσιν. ὁ δ' ἰδόμενος αὖ ὁ ἔβαλε σφῶ
Θρόος· ἔθα δὲ δουρὶ ἔσω ἀμφαρὲ· ἐν δ' ἄρα ἔσσας 525
χίνθο χαμαὶ χθαδίη, θοῦ δὲ πεσόντος ὅσσε κάμυψε.
Τὸν δὲ δόας ἀίλεμας ἐνεστοίμενα βάλε δορὶ
ἀρχέφαρον δὲ οἱ ἤλθε
γέφυραν ὑπὲρ ὑαρῆο, ἔφη δ' ἐν σπεῖρον χαλκῷ
ἀγχέφαρον δὲ οἱ ἦλθε ὑδάς, ἐν δ' ὄβριμον ἔγχος
2 λῶ ὄμε γαῖρα θύμε μέσσον, ἐν δ' αὖνυτο δεινὰ
1 κοιλάσθη γόνατα, ἐρεύσατο δὲ βίμα ὀξύ, 530
3 θείχεα δ' ἐν ἀσέσσι· σφρίγησαν μέμ ἐλάτραι
θρήσσες ἐμφόμενοι, δεῖξ' ἔγχεα χειρὸν ἔχοντες,
οἳ ἑ, μέγαν ἔφρ ἑαύτα γ' ἴδόμεν γ' ἀμαυόν,
ὤσαν ἀπὸ σφέων· ὁ δὲ χασσάμενος ἐξεμέχθη, 535

ὑδάτων

ὣς δὴ τὼ κονίῃσι καταβρίξαντε θελήσθην,
ἤτοι ὁ μὲν θρῆκιν, ὁ δ' ἔσχατον χαλκοχιτώνων,
ἠγεμόνες· κοῦραι δὲ κατὰ κτείνοντο ἑ ἄλλαι.

Ζ. 8. Αἴας δὲ πρώτοιο Τυδαρώνιος, ἔρυσε Ἀχαιῶν, 5
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, βόας δ' ἐλαφροῖσιν ἔδωκεν,
ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ θρήκεσσι θέκτο,
υἱὸν Ἐυσσώρου, Ἀκάμαντ' ἠΰν τε μέγαν τε.

Κ. 425–575. Τὸν δ' ἐμνήσατο κῆρ Ἑκάτης, Ἐυκτήτου υἱός

\- - - - - - - - - -

εἰ γὰρ δὴ νέκυαν τρώων καταδύσαι ὄμιλον
θρῆκες ἀπ' ἀσάντοιο νεήνιδες, ἔγχεα ἄλμαν·
ἐν δ' ὄρνιν θέσαν βασιλῆα, κάππεσε Ἠιόνηος.
Ἐν δὲ κανῶν ἔθεσαν ἔδον ἠδὲ κυρίτας.
Ἀμφὶ δ' ἄρα οἱ χιτῶνας, θόρν δ' ἀνέμοισιν ἐκέτας.
ἄρμα δὲ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐν πόκασθαι
θεῖκεα δὲ χρύσεα τεμόντες, θαῦμα ἰδέσθαι,
ἠμὲν ἔχον· τὰ μὲν δὴ καταδυνήσαιν ἔοικεν
ἄντρῳ ἐν ῥοίῃ, ἀχὲ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

θρᾶκες

Αἶψα δ' ἐπὶ θρῆκας ἄνορας θέον ἔγχεα ἰούλκες. Od. ν 16. 462.
οἱ δ' ἷζον παρὰ νῆα ἀθηκάδες, ἔνθεν δέ σφιν
παγὰ ποτὸν ἀπέβαινε χθονὶ κείμενος, ἐν καλὰ κόπτον,
θρῖγοι χί· παρὰ δέ σφιν ἐπάρω δίζυγες ἵστοι.
Πᾶσι δ' ἐν χεῖρας ἔθεν, παρὰ κῦμα δ' ὠκέες ἵστοι
ἐξ ἐπιδιβράδες ἐκρέμαν ἱεῖσαν πίδακα.

ὡς μὲν θρῆκας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱός, 487
ἄρμα δινωτὸν ἐόντ' ἐνέρκεν. αἶψα δ' ἐπὶ μνῆστῆρας ὀδυσσεύς
ἔνθα τυδείδης ἄορι φῆμις ἐπαρούσας.
Τὸν δ' ὀδυσεὺς κεφαλῆσθε λαβὼν ἐπὶ ἔδρυσεν ἐπ'
πὰ θρόνον κατὰ δινὰ, ὅτ' ἐν μεγάροις ἔνεσαν
ῥέα δ' ἐξέδεον κηδὲ θρονοειδέα δινῶ
κυκρεῖ ἀμφιτάνεν· ἀπέδεσαν γὰρ ἐπ' αὐτῶ.
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα μνηστῆρα τυδέος υἱός,
τὸν θρονοειδέα κεῖνθε δινὰ ἀπόρρα
ἀσφαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆς ἐπέβη
[τὸν νοῦν· ἐν δὲ θάλαμον δαίς, ἀλὰ μνῆστῆρ Ἀθήνης].
ἔῤῥα δ' ἄρ' ὁ ἔξοχον ὀδυσεὺς μέγα κοῦνεν ἔνεσι,
σὺν δ' ἤειρε ἱεῖσι ἐ ἐξέλασεν ἐμίγδ
δόμῳ ἐκτόσσον, ἐπὶ δ' ἐκάστῳ βαρὺν
δοιὼ ἐν ὀδόντα νεῖσε δὲ χεῖρον ἐξόδου.
ῥόῳ δ' ἄρα σφεῖσιν Διανύσεν ὀδὼ

Θρῆκες. Θρῆκες.

ὡς ἐδαίχθο δυμὸς ἐνὶ γήθεσιν Ἀχαιῶν.

Θ. Δ. Ι 70 ἔρρε θοι οἶνον μείναι, ὃν νῆες Ἀχαιῶν
ἠμάθιαι θρήσσηθεν ἐδ ἤγρεα κοῦρα ἄγουσιν·

Ο. Ο. 220 ἔοικε νῦν μοι, Ἠόσιον ἐμμενα δεῦρο δ' ἔχεσθαι
ὅς τε δὴ πρῶτος Ἀφρομέγεσσι ἀντίος ἦλθεν
ἢ κείνη Τρώων δὲ μεμηλότα κοῦρον.
Ἀμφίδαμας Ἀντηνορίδης, ἠΰς τε μέγας τε
ἀ δ' ἔβαν ἐν θρῆσσι κορυθαίολα, κυθέρι κείμεν.
Κεῖσθαι δὲ μ' ἐόντες δόρας ἐν θυθέσι ἑκάστε
κηθοσάμε δ' θλίκε θιαιὸ κεμμεσάμεσα.
225 αὐτάρ ἐπεὶ ῥ' ἤθεν ἐρεμνάδε ἔνεθο κύκλον,
οὐδὲ μιν κατέρυκε, οἶδε δ' ὅμε δεμαθέμε τῶν.
γρῆαι δ' ἐν δαλάμοιο κυτὰ κείεσ ἴκετ' Ἀχαιῶν
σὺν δυοκαιδέκα νυσὶ κεμμεσοῖς αὐ οἱ ἕκαστο,
θαὶ μὲν ἔκεθ' ἐν δεμνίοθη γίνε νῆας ἔίσας,
230 αὐτάρ ὁ κεῖθεν ἐὼν ἐς ἄγορ εἰμηνόδε.
ὁ ῥα θεὸ Ἀφρόδιτε Ἀφρομέγεσσι ἀντίος ἦλθε.
οἱ δ' ἄρ' ἐν θὶ σχεδὸν ἦσαν ἐδ ἀμμέμονον νόοιο,
Ἀφρόδιτε μὲν ἀμφαρέε, κεφαλὴ δὲ οἱ ἐρέκεσε ἄγκε,
234 Ἀμφίδαμας δὲ κατὰ μόνας, θυμόμενος ἔνερθεν,

Θρῆκες

Ἀριστ. Ἡ. Λύθρῳ ἐμιαινόμεθ' μέγιστον ἐν Θ. κἀνταῦθ' ἔφασαν,
503 ἢ ὅγε σῆμα ἔχων, ὅδε σοκοῦμα θείκε λυθῆ,
μισῆ ἔθεμεν, ἢ ἐκφέρει ὑπὲρ ἀέρας,
ἢ ἔβη ἀμφείκων θρηνῶν ἀπὸ δεῦρο ἔμολε.
ἔνθ' ὁ δαΐδ' ὑφαίνει καὶ φρένα, ἔφρα δ' Ἀθήνη
ἔμβιθε ἔμμενῶν κρόσσῃ Δικαιόσυνα πάντα
„Νῦν δὴ κτίσαι, κεφαλὴν τοῦδε κύτος κύτ,
νῆσε ἐπὶ γραφάρ, κὴ ἐ στεφάνωσε ἔμβαν,
κὴ σὸ δὴ ἐ Τρῶσιν ἔμφρασιν ἔθεσ ἄγχαρ κ
ἔβη ῥαδ' ὁ Θ. ἔμκλεκεν θέσ ὅσσ ῥωπάσσι,
κεφαλῆνεν δ' ἔσσαν ἐκτεθέσ κεῖθε δ' ἀδοσεῖς.
ἔκβω. ἐκ δ' ἐκέλαθε θοὰς ἐσ' πᾶν Ἀχαιέν.
ἀνὰ ἀγκοκάσθ' ἐκ ἀγκοροθέρ ἐπὶ σῆμα
ὡς ἴσ' Ἀθηναῖσι κρυφ ὑσέρ νῦν ἔσσαν.
ἢ κεῖνν Τρῶν κακόσιοῦ κομὶν ἄνεμα
ὥσαν δὲ θρηκῶν ἀγαφέρα ἐσσοκόκκα,
Ὑπὸ ἀπερῆ ἐσθῆν, ὁ δ' ἐφ' ὅσσ' ἀνορόσας,
ὡς ἴκε χαῖρα ἔρκνα, ἐδ' ἔχασαν ὠκεῖς ἔσσαν
ἀνόρας θ' ἀσκαρόκλας ἐν ἀρφείκῃ μονῶν,
ἄκωφν θ' ἀφ' ἔσκε φέρα θ' ἀνθμῶν ἔκέρα
Τρῶων δὲ κεφαφῆ θε ἐ ἄσσεθαν ἴμφὸ κυδοιμὲς
δυνόθεν ἀμυδῆ· ἀκεῖνθ' δὲ κέρκερα ἔφρα,
ὅσσ' αὐδρὲς ῥίζεκτες ἔβαν κείρας ἐω κνᾶς.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἱκανον ἀδὴ σκεσα ἔκκαρον ἔκλαν

Θρῆκες

Ἔνθ' ἀδοσεῖς κεῖν' ἐρυζε δίθρονα ὠκεῖας ἔσσαν, Ἀριστ. Ἡ. 526
Ὑυδρῶν δὲ χαιεφῆ θρῶν ἔκαρν φρόδοκθα
ἐν χρῆσε ἀδοσεῖ θίθρ, ἐκεθέκλο δ' ἔσσαν,
μαχῆν δ' ἔσσα, ἢω δ' ἐν ἄκοντε εἰλίσσαν 530
[νῆας ἐσ' γραφάρ· ἢ γαρ ἔγκρ ἐγκλο δικῶν]
Νῦρ δὲ κρῶτο κύκλον ἄκε ῥώποιν θ'
ἢ ὡ ἔγκρ ἔφρεκν ἐκκάρες ἠδὲ μεδόντες,
ἔμεσσαν ἢ ἔλκεν ἔρκν, κεφάλας δ' κε ἔκκεν.
ἴσσεν ἐ' ἐκκεσθεν ἀφρὲ κύκεσ ἔαλα ἔαφ 535
. . . . . .
„Ἐνθ' ἄρε ἐ' ὦ ἐφγκάν ἐθόσσε, κέγκ κόδοι Ἀχαιέν, 544
ἔσσαν ἔσσ' ἔσσ' ἔσσ, γαθθέν· καταθύνθε ἔμκρα
Τρῶεν· ἢ δ' σρκε κέρκε θέσ ἀπθφέρθοσσ·
ἀλπὶς ἀκεθκεσν ἐκκεῖτε ἔγκοιο.
αἰὲ κεν Τρώεσ' ἐκκεφόγκεν, ἐδ' δ' ῥκρ·
κεκαφῆν ἔαρα κκόν γκρέκν σφρ ἐκ' ἔφκεκρν·
ἔβη ἔκκν ἔοιν ἔσσεν ἔσσ' ἐδ' ἔκκόκκα.
ἀφρὲ δὲ' ἔμε ἔκκε δόκκεκν διὰ' ἀδὴ κόκκε"

ὡς δ' ἄκκρκν δύο κόκκν ἀρίκκν ἰχθυόεντα, „ Ο. 5
Βαρκῆ, Ζέφυρος, Πάλ' ἀρίκκνθεν ἄκκν
ἔγθνθ' ἔμεσκν· ἀμυδῆ δὲ θ' κέκκα κεφαλὰν
κεφαθέκκα, ἔφφρ δὲ ἔαρθέ ἀφρ φρκεν ἴχκεκν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὑράμη Ὑράμες

ὣς δ' ἄνεμοι δύο οἶνον ἐρίσσαντε κελεύθῳ, Ομ. Ο. 4
Βορέης καὶ Ζέφυρος θῦτε θρήσσαν ἄπαν,
ἐρδοὶ ἐρεσσόμενοι· ἀμφὶς δὲ τε κύματα κυρτὰ
κορδύναι, πολλὰ δὲ θαλάσσης ἄλμα φόνοι ἔχεον·
ὣς ἔθεον δυνὰς ἐνὶ φῥίδεσσι Ἀχαιῶν.

οἱ δ' ἄνεμοι πάσην αὐτῆς ἔβαν οἰνοῖδε νέεσθαι ... Ψ. 230.
θρῆσσα κατὰ οἶνον· - - - - - - -

Μνησόν δὲ δίφρον ἄθλα κρεσσόνεσσι ὁ Τρόιανος Ω. 234
θῆν δὲ ἀχιλῆα θῆν καὶ δίνας ὀρόμενες.
ἀ ἐν δὲ δίνας ὀρόμενοι ἀὶ θρῆσσας πάρον ἄνδρες
ἐρεσσόν ἐρδοὶ, κέρα κέρας· τὸ νυ θάσε
βρόαι ἐνὶ κεφάλας ὀφθαλμῶν, ὀρὶ δ' ἤδεμε δινὸ
μόσαοδας φέρον ὀνόν. - - - - -

Ἥρη δ' ἄρμα μέν ῥα θοὸν Ὀλύμποιο, .. Ζ.
Πιερίην δ' ἐκέβασα καὶ Ἠιαθίην ἐρατεινήν 225
σεύαθ' ἐπ' ἰκεσίῃν θρῆκιν ὄρεα νιφόεντα
ἀκροτάτας κορυφάς· . . . . α

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Θράκη Θρᾶκες

Θα Δ η Ν. 300.

«Τὼ κεν ([redacted] Ares καὶ Φόβος [redacted]) ἀρ' ἐν θρήκῃς
ἐρίῳ μύτα δωρήσεσθον,
ἠέ κύτα Φρύγας ἐγχεσιμήρους· οὐ ἄρα θώρῃς
ἔσκον ἀμφοτέρω, ἔτερος δὲ κύδος ἔδωκεν·»

Θη. εσσ. Θ. 360.

«Ὡς φάν· δεῦρον (Ἄρευ) ἄνερ κύνος Ἡρακλῆος.
ἢ ὁ ἔοῃ ἐν δεσπάσι μάδον κρυόεσσα κόρη ἐόλης,
αὐτὰρ ἀνὰ βάλε ὁ κεν (Ἄρευ) θρήκῃσι βεβήκῃ,
ἡ δ' ἄρα (Ἀφροδίτη) Κύπρῳ ἵκατο μειλιχόβη, ἐφόβησε.

Από τα δύο αυτά χωρία φαίνεται ότι κατοικία
τε Ἄρευ ἦν ἡ Θράκη ἢ ότι ο θεός ἔφυγε
εις.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ